

פרשת ויקהל פרקים לה-לו תחילת עשית המשכן

עמוד ב: מילים מנחות

מקבילות:
מ"ק כה. דח"א כב, יד-
י"ט. שם כו, כו-כח. שם
כח, י"ט. עזרא א.

תיקון לעגל- ויקהל
העם על-אהרן,
לב. א. שם לא
מופיעים הכינויים
עדה או ישראל אלא
לשון נגאי- עם.

מילים מנחות:
הבאה- פעולת התינה
של האדם לה'.
נתן- לא מופיע לגבי
האדם כלל אלא רק
לגבי מתנת ה' לאדם.
לב- התרומה והעשייה
כולה מה' ולכן
מוזכר בכל הפרק כי
רחמנא לייבא בעי.
חכם- 7- מדובר בחכמת
לב, הקשורה לאמונה.

42 פעמים את (6*7)
הרומזות לשלמות
העשייה כמו בששת ימי
הבריאה.
חישבו אחר: את
הראשונה- ציווי כללי
לכל העשייה. 2 פעמים
האחרונות: פירוט
לבגדי השרד. בלעדיהן,
ישנן 39 את כנגד 39
אבות מלאכה.

הגברים הביאו זהב
משלהם כי הם חטאו
בעל כרחם כפינו.

א ויקהל משה את- כל-עדת בני ישראל- ויאמר אלהם: אלה, הדברים, אשר-צוה ה', לעשות אתם. ב ששת ימים, תעשה מלאכה, וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון, לה'; כל-העשה בו מלאכה, יומת. ג לא-תבערו אש, בכל משבתיתכם, ביום, השבת.

ד ויאמר משה, אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר: זה הדבר, אשר-צוה ה' לאמר. ה קחו מאתכם תרומה, לה', כל נדיב לבו, וביאה את תרומת ה': זהב וכסף, ונחשת, ו ותכלת וארגמן ותולעת שני, ושש ועזים. ו וערת אילים מאדמים וערת תחשים, ועצי שטים.

ז ושמן, למאור; ובשמים לשמן המשחה, ולקטרת הסמים. ט ואבני-שהם-ואבני, מלאים: לאפוד, ולחשן. י וכל-חכם-לב, בקם, ויבאו ויעשו, את-כל-אשר צוה ה'. יא את-המשכן-את-אהלו, ואת-מכסהו; את-קרסיו, ואת-קרשיו, את-בריחו, את-עמדיו ואת-אדניו. יב את-הארון ואת-בדיו, את-הכפרת; ואת, פרכת המסך. יג את-השלחן ואת-בדיו, ואת-כל-כליו; ואת, לחם הפנים. יד ואת-מנרת המאור ואת-כליה, ואת-נרתיה; ואת, שמן המאור. טו ואת-מזבח הקטרת, ואת-בדיו, ואת שמן המשחה, ואת קטרת הסמים; ואת-מסך הפתח, לפתח המשכן. טז את מזבח העלה, ואת-מכפר הנחשת אשר-לו, ואת-בדיו, ואת-כל-כליו; ואת-הכיר, ואת-כנו. יז את קלעי החצר, ואת-עמדיו ואת-אדניה; ואת, מסך שער החצר. יח את-יתדת המשכן ואת-יתדת החצר, ואת-מיתריהם. יט את-בגדי השרד, לשרת בקדש: את-בגדי הקדש לאהרן הכהן, ואת-בגדי בניו לכהן.

כ ויצאו כל-עדת בני-ישראל, מלפני משה. כא ויבאו, כל-איש אשר-נשאו לבו; וכל אשר נדבה רוחו אתו, וביאו את-תרומת ה' למלאכת אהל מועד ולכל-עבדתו, ולבגדי, הקדש. כב ויבאו האנשים, על-הנשים; כל נדיב לב, וביאו חו ונגוס וטבעת וכומז כל-כלי זהב, וכל-איש, אשר הניף תנופת זהב לה'. כג וכל-איש אשר-נמצא אתו, תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים; וערת אילים מאדמים וערת תחשים, וביאו. כד כל-מרים, תרומת כסף ונחשת, וביאו, את תרומת ה'; וכל אשר נמצא אתו עצי שטים, לכל-מלאכת העבודה-וביאו. כה וכל-אשה חכמת-לב, בגדיה טוו; ויבאו מטוה, את-התכלת ואת-הארגמן, ואת-תולעת השני, ואת-השש. כו וכל-הנשים אשר נשא לבו אתנה, בחכמה: טוו, ואת-העזים. כז והנשאים וביאו-את אבני שהם ואת אבני המלאים: לאפוד ולחשן. כח ואת-הבשם ואת-השמן: למאור-ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כט כל-איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל-המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד-משה-וביאו בני-ישראל נדבה לה'.

ל ויאמר משה אל-בני ישראל, ראו קרא ה' בשם, בצלאל בן-אורי בן-חור, למטה יהודה. לא וימלא אתו, רוח א-להים, בחכמה בתבונה ובדעת, ובכל-מלאכה. לב ולחשב, מחשבת-לעשת בזהב ובכסף, ונחשת. לג ובחשת אבן למלות, ובחשת עץ; לעשות, בכל-מלאכת מחשבת. לד ולהורת, נתן בלבם: הוא, ואהליאב בן-אחיסאף למטה-דן. לה מלא אתם חכמת-לב, לעשות כל-מלאכת חרש וחשב, ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש, וארג; עשי, כל-מלאכה, וחשבי, מחשבת. לז ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם-לב, אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה, לדעת לעשת, את-כל-מלאכת עבדת הקדש-לכל אשר-צוה ה'.

ב ויקרא משה, אל-בצלאל ואל-אהליאב, ואל כל-איש חכם-לב, אשר נתן ה' חכמה בלבם-כל אשר נשאו לבו, לקרבה אל-המלאכה לעשת אתה. ג ויקחו מלפני משה, את כל-התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש-לעשת אתה; והם הביאו אליו עוד, נדבה-בבקר בבקר. ד ויבאו, כל-החכמים, העשים, את כל-מלאכת הקדש-איש-איש ממלאכתו, אשר-המה עשים. ה ויאמרו אל-משה לאמר, מרבים העם להביא, מדי העבודה למלאכה, אשר-צוה ה' לעשת אתה. ו ויצו משה, ויעבירו קול במחנה לאמר, איש ואשה אל-עשו-עוד מלאכה, לתרומת הקדש; ויכלא העם, מהביא.

ז והמלאכה, היתה דים לכל-המלאכה-לעשות אתה; והותר.

דבר יקר ולא מצוי
ולכן הנפה.

נתנה אינה מזכרת
כלל בפרק אלא ביחס
לה, כי-מפד הכל
ומנדף נתנו לך
(דה"א כט, יד).

הגוי"א- הציווי למשכן
היה ב- יא תשרי אחרי
הכפרה, בבוקר בבוקר-
הכוונה שאסוף יומיים
יב-ג, ב-יד הביאו
למשה, ועני הכבוד
חזרו ב-טו תשרי, וזהו
ההסבר לסוכות-משכן.